

A háborúnak van még egy szereplője

2023 március 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A davosi elit befolyása ma már az egyes államok és az unió döntéseire is meghatározó

Az orosz–ukrán háborúnak látszólag két szereplője van: Oroszország és Ukrajna. Ugyanakkor a nem ma született bárányok pontosan tisztában vannak vele – amire Orbán Viktor is világosan utalt több alkalommal is –, hogy ez a háború valójában két katonai nagyhatalom, az Egyesült Államok és Oroszország között zajlik. Jómagam egyébként ezt igazából félproxy háborúnak tartom, hiszen Oroszország „egy az egyben” benne van a háborúban: ?k robbantották ki, ?k folytatják, ?ket senki nem „helyettesíti”. Az Egyesült Államokat viszont igen, méghozzá Ukrajna, s sokszor elhangzott már az a mondás, hogy az amerikaiak az utolsó ukrán véréig harcolnak az oroszok ellen. Én ehhez még annyit tennék hozzá, hogy az Egyesült Államoknak immáron totálisan alávetett Európai Uniónak az utolsó fegyveréig, tankjáig és egyéb katonai, emberölésre alkalmas eszközéig „harcol” az USA Oroszország ellen.

Az unió mint olyan létjogosultságát veszítette, mert immáron nem önálló nemzetközi képződmény, hanem alávetettje a tengerentúli nagyhatalomnak. Ennek ékes bizonyítéka Ursula von der Leyen bizottsági elnöknek a müncheni biztonsági konferencián tett megdöbbentő nyilatkozata is, amely szerint a brüsszeli vezető már 2021 decemberében, vagyis a háború kitörése előtt (!) tárgyalta az amerikai vezetővel az Oroszországgal szembeni lehetséges szankciókról.

Ha az unió egyik vezető szervezetének elnöke egy távoli nagyhatalommal tárgyal arról elsőként, hogy az EU-nak milyen szankciókat kell háború esetén életbe léptetni, nem pedig az Európai Tanácsban – amely az unió igazi vezető intézménye – az európai állam- és kormányfőkkel, akkor annak a szervezetnek lényegében ott és akkor vége van. Ugyanis attól kezdve egy idegen nagyhatalom akarata áll az unió felett, az igazán fontos döntéseket ?k hozzák, nem az unió vezetői, vagyis az EU egy nagyobb nemzetközi hatalom „alegységévé” válik – és ezzel működésének az értelme kérdőjeleződik meg.

Annál is inkább, mert az olyan meghatározó tagállamok, mint Németország és Franciaország vezetői is egy az egyben megfelelnek az amerikai elvárásoknak. Olaf Scholz eljutott a sisakoktól a Leopard tankokig, ugyanakkor Macron elnök halkán még megjegyezte, hogy persze a cél a háború végigvitele és Oroszország legyőzése, de azért Oroszországot mégsem kellene teljesen elpusztítani. Erre azonnal megkapta a „helyreigazítást” Zelenskijtől, hogy Macron csak az idejét vesztegeti azzal, hogy párbeszédre szólít fel Oroszországgal. Ennek semmi értelme sincs – mondta a magabiztos ukrán elnök, és azóta már Macron is óvatosabban fogalmaz.

De van itt még valami, amiről sajnós keveset beszélünk az egy éve tartó háború kapcsán. Ez pedig az a tény, hogy a háborúnak nem négy szereplője – Oroszország, Egyesült Államok, Európai Unió, Ukrajna – van, hanem öt. Ez az ötödik pedig nem más, mint a globális uralkodó elit, különösen annak jelenkori zászlóshajója, a Világgazdasági Fórum (WEF), más néven a davosi elit. Amelynek befolyása ma már az egyes államok, kormányok és európai politikusok, még a Biden-kormányzat döntéseire is meghatározó súlyúak.

A Klaus Schwab által vezetett davosi elit, a WEF mögött különböző felmérések és információk alapján mintegy 1600 (!) multinacionális és gigacég áll, eleddig 364 kormánypolitikus került velük kapcsolatba, vett részt a gyűléseiken, 246 „civil szervezet” – NGO – vezetői fordultak meg Davosban, s ami legalább ilyen fontos adat: 234 sajtó- és médiaszerkesztő kapcsolódik a fórumhoz. A legutóbbi, ez évi gyűlésükön pedig 52 állam- és kormányfő, 19 jegybankelnök, hatszáz nagyvállalati vezető, 110 milliárdos személyiség vett részt, összességében mintegy kétezer résztvevő jelent meg Schwabék dzsemboriján.

Ezek az adatok magukért beszélnek. Nyilvánvaló ma már, hogy a globális pénzügyi és politikai elit tudomásul vette, elfogadta a Világgazdasági Fórum egyfajta irányító, kvázi világhatalom szerepét.

Napokkal rá Dubajban rendezték meg a World Government Summitot, a Világkormányzás találkozót, amelyen olyan személyek szólaltak fel, akik gyakran teszik ezt a WEF gyűlésein is. Többek között maga Klaus Schwab is tartott előadást, de rajta kívül például António Guterres, az ENSZ főtitkára, Elon Musk multimilliárdos, aki immáron a SpaceX és a Tesla mellett a Twittert is birtokolja vagy éppen az a Tedros Gebrejesus, aki a WHO-nak, az ENSZ egészségügyi szervezetének az elnöke. Róla nem árt tudni, hogy korábbi korszakában az Etióp Kommunista Párt vezetője volt, amely szervezetet az amerikaiak terrorszervezetnek minősítettek. Gebrejesusnak nincs orvosi végzettsége, viszont vannak kiváló támogatói a globális elitben, mint például Bill Gates és az ? alapítványa.

A WEF-ben a legnagyobb erőt a pénzügyi és gazdasági elit képezi, s e pénzügyi és gazdasági multicégek ereje olyan hatalmas, hogy azt is befolyásolják, sőt meghatározzák, hogy az európai politikusok, állam- és kormányfők hogyan döntsenek alapvető kérdésekben, például hogyan álljanak hozzá az orosz–ukrán háborúhoz, akarják-e a békét vagy ellenkezőleg, éppen a háború folytatása mellett álljanak ki a végsőig.

A világ két legnagyobb vagyonkezelője, a BlackRock és a Vanguard is tagja a Világgazdasági Fórumnak, sőt Larry

Fink, a BlackRock elnöke tagja a WEF-et irányító kuratóriumnak. (Itt jegyzem meg, hogy a kuratóriumnak tagja még többek között Ursula von der Leyen is, aki egyszerre lekötelezettje az amerikai demokratáknak és a globális pénzügyi elitnek is.) De a lényeg: Ernst Wolff német közgazdász, író leírta, hogy a BlackRock akkor lett a világ legnagyobb vagyongazdája, amikor a Rothschild-dinasztia 2,8 billió dollárt utalt át a BlackRock számlájára, bizonyára nem pusztán „filantróp” – amolyan Soros – módra. Erre mondják azt: így könnyű?... (A Rothschildok is ott vannak a WEF mögött természetesen.) Az erőviszonyokra jellemző (forrás továbbra is Ernst Wolff), hogy a BlackRock és a Vanguard együttes vagyona minden állam vagyonánál nagyobb, kivéve Kínát és az Egyesült Államokat. Viszont a tíz legnagyobb globális vagyongazda (Fidelity, State Street stb.) 45 billió dollárt kezel, ez több, mint az USA, Kína, Japán és Németország GDP-je együttvéve.

A BlackRock és a Vanguard (utóbbiban is jelen vannak a Rothschildok) részvényei uralják szinte az összes többi vagyongazdát, multicitét és informatikai gigacitét, mint a Microsoft, az Apple, az Alphabet, az Amazon és a Facebook. Ez egyben azt is jelenti, hogy az informatikai és a pénzügyi vállalatok szinte összeolvadnak, vagyis a Big Data és a Big Money egyesül egymással, és minden eddig ismertnél nagyobb hatalomra tesz szert.

Ezek után kérdezem: vajon ezeknek a pénzügyi-gazdasági gigászoknak esetleg van arra befolyásuk, hogy folytatódjon vagy abbamaradjon az orosz–ukrán háború? Szerintem igen. Itt jegyzem meg, hogy a BlackRock – amellett, hogy egyébként az Európai Bizottságnak is közvetlen tanácsokat ad, elnézést, „konzultál” a helyes döntésekről –, már egy jó ideje folyamatosan tárgyal Zelenszkijjal arról, hogy a gigász hogyan és milyen módon vesz majd részt, illetve vesz részt már most is az ukrán gazdaság válságból való kilábalásában.

Mindemellett abból a bizonyos 1600 multinacionális cégből jó néhány már régóta jelen van Ukrajnában, már csak azért is, mert Ukrajna mind energiaforrások, mind mezőgazdasági termékek szempontjából, de más területen is kiváló „vadászmező” a gigacégek számára, s ezek éltek és élnek ezzel a lehetőséggel. Ebben az érdekeltségi körben természetesen kiemelkedő befektetőként ott találjuk Soros Györgyöt is, aki immáron harminc éve fektet be, nem kis haszonnal – persze „filantrópiusan” – Ukrajnában.

És ezek után Soros 2022-ben és 2023-ban is azt hangoztatja a davosi fórumon, hogy Oroszországot szét kell zúzni, a háborút a végső győzelemig kell vinni. Sanna Marin pedig, egy WEF-tanítvány, mellesleg ez idő szerinti finn miniszterelnök, azt nyilatkozza a fórumon, hogy a háborút, ha kell, 15 évig vagy tovább is kell folytatni.

Pusztán annyiban összegezném a fentieket: a háborúban – pontosabban a háborúkban – a globális pénzügyi és gazdasági elit legalább olyan fontos szereplő, ha nem fontosabb, mint például Németország vagy Franciaország, a szétesett, lényegét tekintve nem is létező unióról már nem is beszélve. És ezt a szempontot nekünk, elemzőknek bele kell helyeznünk a háború motivációiba és tényezőibe, ha igazán látni akarjuk a mozgatórugókat és a lehetséges fejleményeket.

Borítókép: Klaus Schwab német közgazdász, a Világgazdasági Fórum alapító ügyvezető elnöke beszél az 51. Világgazdasági Fórum megnyitóján Davosban 2022. május 23-án. (Fotó: MTI/EPA/Keystone/Laurent Gillieron)

Fricz Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
